

APOCRYPHA

SUSANNA O FEIBL Y BRENIN 1611

www.Scriptural-Truth.com

Susanna

Hanes Susanna [yn Daniel]

Gosod ar wahân i ddechrau'r Daniel, oherwydd nid yw yn Hebraeg, fel nid llais Bel a'r Ddraig.

Roedd {1:1} yno wedi ymhelaethu yn ddyn yn Babylon, o'r enw Joacim:

{1:2} ac a gymerodd yn wraig, Susanna oedd ei enw, y merch Chelcias, merch deg iawn, ac un sydd yn ofni yr Arglwydd.

{1:3} ei rhieni hefyd yn cyfiawn, ac yn cael eu haddysgu eu merch yn ôl o gyfraith Moses.

{1:4} awr Joacim yr oedd yn ddyn cyfoethog iawn, ac roedd deg ymuno â gardd-unto ei dŷ: ac iddo wedi troi yr Iddewon; oherwydd ei fod yn fwy Anrhydeddus na'r lleill i gyd.

Yr un flwyddyn penodwyd {1:5} dau y Cyndadau o bobl i fod yn feirniaid, megis spake yr Arglwydd, y Daeth ddrygioni o Babylon o'r beirniaid hynafol, sy'n Roedd yn ymddangos i lywodraethu y bobl.

{1:6} rhain cadw llawer yn Nhŷ y Joacim: ac yr oedd hynny i gyd Daeth unrhyw siwt yn ôl y gyfraith-unto iddynt.

{1:7} awr pan roedd pobl yn gadael i ffwrdd am hanner dydd, Aeth Susanna i'r ardd ei gŵr i gerdded.

{1:8}, a gwelodd y ddau henuriaid ei yn mynd bob dydd, a cerdded; fel y cafodd eu lust eu cynhyrfu tuag at iddi.

{1:9} ac maent yn ddiben eu hun, ac wedi troi i ffwrdd eu llygaid, y gallai nid edrych-unto Duw, nac ychwaith Cofiwch dyfarniadau yn unig.

{1:10} ac er glwyfwyd ddau gyda ei gariad, ac eto durst un shew arall ei galar.

{1:11} eu bod yn gywilydd i ddatgan eu lust, y oedd yn dymuno ei wneud gyda hi.

{1:12} eto Gwnaethant wylio ddiwyd o dydd i ddydd i weld ei.

{1:13} a dywedodd yr un i eraill, gadewch inni bellach yn cartref: ar gyfer amser cinio.

{1:14} felly pan maent yn mynd, roedd ildio yr un gan eraill, a dod yn ôl eto daethant y un lle; ac ar ôl hynny maent wedi gofyn un arall y

achos, roeddent yn cydnabod eu lust: yna penodwyd iddynt amser ddau gyda'i gilydd, pan y maent efallai yn ei chael hi unig.

{1:15} a syrthiodd allan, wrth wyllo amser addas, aeth mewn fel o'r blaen gyda dau morynion yn unig, ac yr oedd yn ddymunol i

olchi ei hun yn yr ardd: ar gyfer yr oedd yn boeth.

{1:16} ac nid oedd unrhyw gorff Mae Achub y ddau henuriaid, Roedd y Cuddiodd eu hunain, ac yn ei gwyllo.

{1:17} yna dywedodd i ei morynion, imi ddod â olew a golchi peli, a chaewch y drysau gardd, a gall yr wyf yn golchi mi.

{1:18} a gwnaethant fel y mae hi bade iddynt, a chaewch y gardd drysau, a aeth allan eu hunain wrth ddrysau Cyfrin i Nôl y pethau hynny yr oedd hi wedi ennyn eu: ond maen Nid yr henuriaid, oherwydd maent yn cuddio.

{1:19} awr pan y morynion oedd wedi mynd ymlaen, y ddau Mae henuriaid wedi codi, a rhedodd-unto iddi ddweud,

{1:20} Behold, y drysau'r ardd yn cau, y gall unrhyw ddyn i'n gweld, ac yr ydym mewn cariad â hwwn; Felly cydsyniad-unto

ni, a orwedd gyda ni.

{1:21} os mae ymhél yn gwywo ni, bydd dystiolaethu erbyn cyhudd,

y dyn ifanc oedd â hwnn: ac felly roedd ymhél didst

anfon i ffwrdd câr dy morynion o ymgynghoriadau ar y gweill.

{1:22} Mae yna Susanna sighed, ac a ddywedodd, yr wyf cyfnod pan fydd cyllidebau'n ar

bob ochr: os wyf fi y peth hwn, yw marwolaeth-unto mi: ac os wyf

wneud hynny ni allwn ni ddianc eich dwylo.

{1:23} Mae'n well i mi ddisgyn i eich dwylo, ac nid

wneud hynny, na'r pechod i yng ngolwg yr Arglwydd.

{1:24} â hynny roedd Susanna gwaeddodd â llais uchel: a y

Roedd dau o henuriaid wylo yn ei herbyn.

Mae {1:25} yna, cynhaliwyd yr un, a agorodd y drws gardd.

{1:26} hynny pan glywodd y gweision y Tŷ y gri yn

yr ardd, yn rhuthro i mewn wrth y drws Cyfrin, i weld beth oedd gwneud-unto hi.

{1:27} ond pan oedd yr henuriaid wedi datgan eu mater, y

gweision yn gywilydd mawr: dros oedd yno erioed o'r fath

Gwnaeth adroddiad o Susanna.

{1:28}, a daeth i basio y diwrnod nesaf, pan fydd pobl Casglwyd at ei gŵr Joacim, daeth dau o henuriaid hefyd yn llawn o ddychymyg direidus erbyn Susanna i roi hi i farwolaeth;

{1:29} a dweud gerbron y bobl, yn anfon am Susanna, y merch o Chelcias, gwraig y Joacim. Ac felly anfonodd.

{1:30} fel y daeth yn gyda ei thad a'i mam, ei plant, ac yn ei holl kindred.

{1:31} bellach Susanna oedd fenyw fregus iawn, ac beauteous werth ei weld.

{1:32} a rhain drwg ddynion wedi ennyn i ddarganfod ei wynebu, (ar gyfer cwmpaswyd) y gellid eu llenwi gyda hi harddwch.

{1:33} wept ei ffrindiau a phawb a welodd hi felly.

{1:34} yna safodd y ddau henuriaid yn midst o y o bobl, a gosod eu dwylo ar ei phen.

{1:35} ac wylo hi sy'n derbyn gofal hyd at Duw: ar gyfer ei chalon yn ymddiried yn yr Arglwydd.

{1:36} a dywedodd yr henuriaid, wrth inni gerdded yn yr ardd unig, mae'r fenyw hon wedi ymuno â dau morynion, a gau y

gardd drysau, ac anfon y morynion i ffwrdd.

{1:37} yna daeth dyn ifanc, a oedd yn cuddio yno,-unto
iddi hi, a osod gyda hi.

Susanna Page 644

{1:38} yna yr ydym yn sefyll mewn cornel yr ardd,
gweld hwn ddrygioni, rhedodd-unto iddynt.

{1:39} a pan welsom eu gilydd, y dyn ein
Ni allai ddal: ar gyfer yr oedd cryfach na ni, ac agorwyd y
drws, a leaped.

{1:40} ond ar ôl cymryd y fenyw hon, rydym yn gofyn pwy y
Roedd yn ddyn ifanc, ond heb ddweud wrthym: Gwna y pethau
hyn
yr ydym yn tystio.

{1:41}, yna roedd y Cynulliad o'r farn iddynt fel rhai
Roedd henuriaid a barnwyr y bobl: felly maent
hi yn condemnio i farwolaeth.

{1:42} Roedd yna Susanna wylo â llais uchel, a
Dywedodd, O Dduw bythol, y knowest y cyfrinachau, a
knowest holl bethau cyn iddynt fod yn:

{1:43} Mae ymhél yn knowest bod wedi dwyn tyst ffug

erbyn imi, a, weld, rhaid fyddaf farw; tra na wnes I
pethau fel dynion hyn wedi dyfeisio faleisus erbyn
mi.

{1:44} a chlywodd yr Arglwydd ei llais.

{1:45} felly pan oedd hi wedi arwain at eu rhoi i farwolaeth, y
Cododd yr Arglwydd hyd yr ysbryd sanctaidd o ieuenctid ifanc ei
enw

yr oedd Daniel:

{1:46} a gwaeddodd â llais uchel, rwy'n glir gan y
gwaed y fenyw.

{1:47} yna trodd holl bobl iddynt tuag at iddo, a
Dywedodd, ystyr geiriau hyn ymhél hast siarad?

{1:48} fel y dywedodd ei fod yn sefyll yng nghanol iddynt, yn et
o'r fath ffyliaid, ye meibion Israel, a heb archwiliad neu
gwybodaeth am y gwir et wedi condemnio merch o
Israel?

{1:49} dychwelyd eto at waith dyfarniad: ar gyfer eu
wedi dwyn tyst ffug yn ei herbyn.

{1:50} wherefore trodd holl bobl unwaith eto ar frys, a
yr henuriaid y dywedodd-unto ef, yn dod, eistedd i lawr ymhlith
ein, ac

shew inni weld Duw ganddynt rhoi hwwn yr anrhydedd o yr henoed.

Yna dywedodd {1:51} Daniel-unto iddynt, mae'r rhain yn rhoi dau o'r neilltu

un o bell ffordd arall, a bydd yn edrych arnynt.

{1:52} hynny pan maent yn rhoi un asunder o un arall,

ei alw un ohonynt, a dweud-unto ef, O ymhél bod celfyddyd

hen waxen yn ddrygioni, câr dy bechodau yn awr y mae ymhél hast

aforetime wedi ymrwymo yn dod i'r amlwg.

{1:53} hast ymhél amlwg dyfarniad ffug a hast

condemnio y rhai dieuog a hast Gadewch ewch euog am ddim;

er saith yr Arglwydd, y rhai dieuog a righteous shalt ymhél

Nid slay.

Mae {1:54} awr wedyn, os hast ymhél yn gweld hi, yn dweud wrthyf, o dan

Pa goeden sawest ymhél iddynt companying gyda'i gilydd? Sy'n ateb, o dan goeden mastick.

{1:55}, meddai Daniel ac, yn dda iawn; hast ymhél dweud celwydd erbyn

Pennaeth driw ei hun; ar gyfer hyd yn oed yn awr y mae yr angel Duw oes ganddynt

derbyn dedfryd Duw i dorri hwwn yn dau.

{1:56} fel ef ei roi o'r neilltu, ac wedi ennyn i ddwyn y
eraill, a dywedodd-unto ef, O ymhél had o Chanaan, ac nid
o Juda, oes ganddynt harddwch eu twyllo cyhudd, a oes
ganddynt ddiben lust
driw galon.

{1:57} felly wedi et yn delio â merched Israel,
ac eu companied gyda chi rhag ofn: ond merch
Byddai Juda ni gadw at eich ddrygioni.

Mae {1:58} bellach felly ddweud wrthyf, o dan pa goeden didst
ymhél
yn eu companying at ei gilydd? Sy'n ateb, o dan
coeden Holm.

{1:59} yna dywedodd Daniel-unto ef, dda; Mae ymhél hast
hefyd
dweud celwydd erbyn pen driw hunain: ar gyfer Mae angel
Duw yn waiteth
gyda y cleddyf i dorri hwwn yn ddau, efallai ei fod yn dinistrio
chi.

{1:60} â hynny gan y Cynulliad yn wylo gyda swnllyd
llais, ac yn canmol Duw, a saveth eu bod Ymddiriedolaeth ef.

{1:61} a codent yn erbyn y ddau henuriaid, am Daniel

wedi collfarnu eu tyst ffug gan genau eu hunain:

{1:62} ac yn ôl y gyfraith o Moses yn y gwnaethant-unto iddynt yn y fath o'r fath fel faleisus yn bwriadu ei wneud i eu gymydog: ac iddyn nhw eu rhoi i farwolaeth. Felly rhai dieuog arbedwyd gwaed yr un diwrnod.

{1:63} Roedd felly Chelcias a'i wraig yn canmol Duw am eu merch Susanna, gyda Joacim ei gŵr, a'r holl kindred, oherwydd nad oedd unrhyw anonestrwydd yn hi.

{1:64} o'r diwrnod hwnnw ymlaen Cafodd Daniel yn fawr enw da yn y golwg o bobl

APOCRYPHA

SUSANNA O FEIBL Y BRENIN 1611